

KERSTIN HEDSTRÖM – EN BYGDENS KONSTNÄR

Av Ingrid Bergman, Harads

Kerstin är uppvuxen i den s.k. Hedströmsgården, som ligger snett nedanför Brittias pensionat. Föräldrar är Märta och Tave Hedström och syskon Seth och Karin.

Så här berättar Kerstin med egna ord:

”Några tidiga förebilder och inspirationskällor under uppväxten i Harads var:

- **Claes Hammarström**, som var lärare för 2:an, när jag började skolan. Tvåornas sal var en färggrann djungel med höga palmer och annat tillverkat av papper. I jämförelse kändes vår sal väldigt steril.
- **Signar Lundbäck**. Jag hade svårt i teoretiska ämnen, men de få timmarna i träslöjd och teckning med Signar var annorlunda. Då var det plötsligt jag som briljerade och fick njuta av beröm och av en lärare, som trodde på mig och uppmuntrade mig.
- **Bodil Blomgren**, som hade en liten ateljé på vinden i Lundströmsgården och blev en av de första eleverna på Sunderby Folkhögskolas konstlinje.
- **Carin Pettersson (senare Johanson)** var också väldigt kreativ. Carin var granne med oss och en vän till familjen. Det var alltid kul att hälsa på henne och se allt hon skapat. Hon damp ofta in hos oss med någon kul överraskning, som en påsk när hon kom som påskkort! Hon var kyckling från topp till tå och hade ett stort tredimensionellt påskkort över bålen. Vi blev förstas mäktiga imponerade och överraskade. Kortet hade adress och frimärke – allt i bautaformat.
- **Kalle Tavla** bodde också i grannhuset (samma hus som Carin växte upp i), men det var innan jag föddes. Han var god vän med mamma och pappa. Vi hade flera målningar av honom, varav två fascinerade mig stort. De var abstrakta och fulla av fantastiska former, som jag ofta satt och fördjupade mig i och följde linjerna med fingret.”

I konsthallen Havremagasinet utställningskatalog 2015 skriver Marianne Söderberg, Institutionen för konst, kommunikation och lärande vid Luleå universitet:

”Kerstin Hedström ryggar inte för det komplicerade i sitt konstskapande. Det omständliga i arbetsprocessen, långsamheten i det precisa arbetet, omsorgen om detaljer, det meditativa i upprepadet. Som när hon under lång tid samlade på sig tusentals glasögonlinser som hon borrhade små exakta hål i till skulpturgruppen **Livstycken** på biblioteket i Kulturens hus i Luleå. (Se omslaget). Eller som den gången när hon fäste glasrör vid glasrör till den mäktiga ljusskulpturen Svart regnbåge, eller delade cd-skivor och vinylskivor i exakta bitar till verket Symbol. Exempler är många.

I över trettio år har hon, som växte upp i Harads men är bosatt i Luleå, arbetat som konstnär med inriktning mot offentlig gestaltning, återvunna material och ljus.

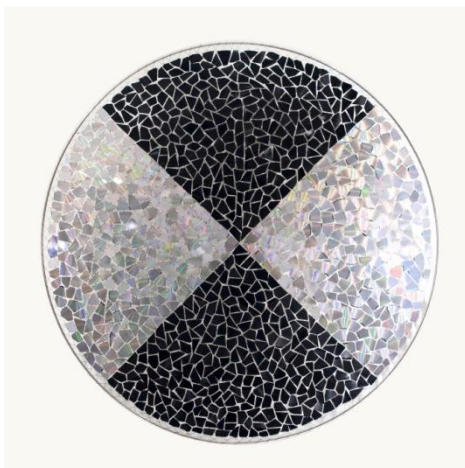
Tiden är en viktig komponent i hennes arbete. Hon arbetar med slow art, en rörelse inom konsten där teknik, material och arbetsprocess fått en särskild betydelse.

Kerstin Hedström använder sig ofta av förbrukade föremål, ting som bär tysta vittnesmål och blir till symboler för skeenden, känslor och erfarenheter när de sätts samman och bildar mönster, ytor och former. Föremålen, liksom de övriga material hon använder, skiftar beroende på tillfälle och premiss. Ofta väljer hon material som bryter och reflekterar ljus, ger optiska effekter och skapar liv och rörelse i verken.

I hennes arbetsprocess ingår samlandet som en väsentlig del. Från början är det ofta föremålen i sig som väcker tankar och känslor. Under samlandets gång börjar idéerna gro, sakta ta gestalt.

Medicinska blisterkartor har hon samlat på i många år. I varje karta såg hon en reflektion av människan som tryckt ut tabletten, som vore kartorna bärare av berättelser. Vissa kartor är intryckta, liksom snabbt hanterade. På andra är den genomskinliga plasten runt tabletterns form återskapade, liksom städade.

Hus brukar ibland få stå som symboler för jaget och vår uppfattning om oss själva. Med hjälp av blisterkartor, tunn offsetplåt, dekorgummi och ljus väcker Kerstin Hedström tankar om mänsklig samvaro, ensamhet och ödslighet i det flimrande ljuset”.

Symbol

Ufo

Material: CD- och vinylskivor, lingarn och stål.

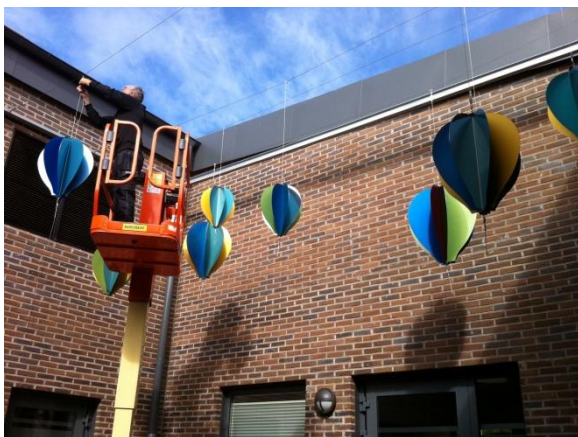

Sittskulpturen *Berså*

En del av Kerstins konstnärskap utgörs av offentliga uppdrag.

Gnosjö kommun utlyste en tävling med temat ”Spegla Gnosjöandan i ett konstverk.”

Kerstins idé var att svetsa samman tusentals produkter och detaljer, som tillverkas i bygden. Konstverket ”Berså” vann juryns gillande.

Nu lyfter vi

Senaste uppdraget under hängning i en gymnasiesärskola i Skövde.

Ljusinstallation

Material: Trafikljus och cylindrar från kopieringsmaskiner.

Kerstin tar även uppdrag i hemtrakten. För tidningen NSD gör hon skulpturen ”Gilla Norrbotten”, som delas ut för femte gången 2016 till någon, som gjort stora insatser för länet.

Gilla Norrbotten

Textilslöjd, kallades flickslöjd, och var ett mycket svårt ämne för Kerstin. Hon lyckades inte ens bli klar med första uppgiften (ett par sockar) första läsåret och blev den första tjejen i skolan att få ha trä- och metallslöjd istället.

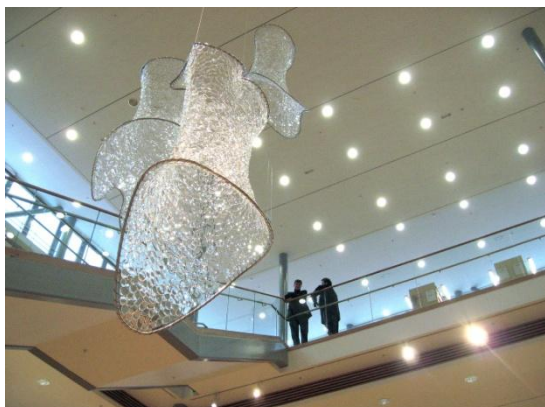
Kerstin berättar: ”Jag blev lite hånad först, av tjejerna, och mörbultad av killarna, medan vi väntade på att läraren Signar Lundbäck skulle komma och låsa upp salen. Men jag stortrivdes i träslöjden. Det var en stor lättnad att få gå dit istället för till textilsalen.

Urnor

Det tog långt in i mitt konstnärskap, innan jag åter vågade närma mig textilen, men tillslut kom dessa urn-formade skulpturer i återvunnen textil fram. Materialet är gamla dukar, gardiner, kläder och annan uttjänt textil, men tillverkningssättet (tekniken) kommer ur träslöjden.

Jag har packat samman tygerna hårt mellan träskivor och sedan sågat ut cirklar i olika diameter. Borrat ett hål i cirkelns mitt och trätt upp tygerna på en rundstång som går genom hela skulpturen. De svarta detaljerna är av trä och metall”.

Livstycken

Verket hänger i biblioteket i Kulturens Hus i Luleå.

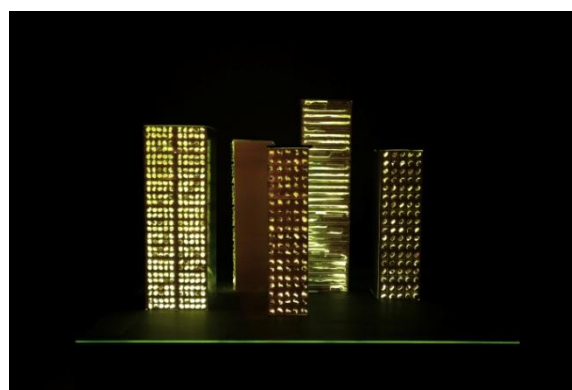
Vision

Ett verk av glasögonlinser. I bakgrunden *Symbol*, tillverkad av CD- och vinylskivor.

Kerstin arbetar med konstverket *Livstycken*.

Materialet är glasögonlinser, persienntråd och stål.

UT-tryckt

En ljusinstallation som uruppfördes på Havremagasinet i Boden 2015. Materialet är bl.a. blisterkartor (kartor som innehållit piller) och tryckplåtar.